

thkke af de forskellige Statsfaktorer, var man jo dermed ude over Banskeligheden. Men jeg tror, at det er en fuldstændig Fiktion. Jeg skal gøre opmærksom paa, at det andet Ting har ved enhver Lejlighed noksom lagt sin Vilje for Dagen om, at disse Love ikke skulde blive Lov og Ret her i Landet. Man har i det andet Ting gjort, hvad man i saa Henseende kunde, og der er ikke noget Medlem, heller ikke i denne Sal, der et eneste Øjeblik kan betvivle, at det er i højeste Grad mod Folketingets Vilje og Ønske, at disse Love nu paa syvende Aar vedblive at være Lov og Ret her i Landet. Jeg kan i saa Henseende henholde mig til, hvad den ærede sidste Taler udtalte, at det formentlig er i Strid med Grundlovens § 2, at man saaledes kan faa, om jeg maa kalde det saaledes, permanente Love i provisorisk Form. — Altsaa dette Forsvar med Henvisning til det andet Tings formodede Samthkke maa opgives, og ærede Medlemmer, der agte at stemme for, at disse Love skulde behandles paa samme Maade, som de ere blevne behandlede i de sidste 6 Aar, maa paa anden Maade søge et Forsvar for deres politiske Samvittighed.

Jeg skal saa blot sige til, at med Hensyn til Afstemningen over disse Lovudkast agter jeg at stille mig paa samme Maade, som jeg gjorde i Fjor. Jeg gaar ud fra, at de provisoriske Love, som det er Regjeringens Agt at ville have ansætte for forelagte ved disse Lovudkast, have forlængst ophørt retligt at eksistere, de komme os altsaa retlig ikke ved, de forelægges ikke nu. Det kunne de ikke blive allerede af den Grund, at de forlængst have ophørt at eksistere. Jeg maa altsaa, naar jeg vil være konsekvent, betragte de foreliggende Lovudkast som ganske almindelige Lovudkast, som jeg altsaa agter at stille mig til aldeles som til andre Lovudkast, saaledes at jeg afgør min Stilling til dem efter deres egen reelle Fortjeneste. Jeg siger da ligesom i Fjor med Hensyn til det Lovudkast, der nu nærmest ligger for, det om Gendarmerikorpsen, at jeg anser det for et uheldigt Grundlag til at bygge og udvide vort Landpoliti paa. Det er meget muligt, at vi trænge til et udvidet Politii paa Landet, men det bør ikke ske i Form af et militært Korps, og det tror jeg i Virkeligheden, at dette Tings Flertal ogsaa er enig med mig i. Jeg antager, at skulde man forme noget af den Slags, maatte det snarere være paa Grundlag af et Lovforslag om et Statspoliti saaledes, som det ogsaa i sin Tid er blevet forelagt i det andet Ting. — Da dette Lovudkast derfor ikke afgiver et

heltigt Grundlag til at arbejde videre paa, vil jeg stemme mod dets Omgang til 2den Behandling. Ved de andre Lovudkast kan jeg stemme for Omgangen til 2den Behandling, idet jeg blot med Hensyn til Lovforslaget om Assessorerne i Kriminal- og Politiretten maa bemærke, at jeg ikke kan forstaa, at der skulde være Trang til at behandle det i Udvalg, og at jeg altsaa agter at stemme mod en Udvalgsbehandling. Jeg forudsætter nemlig, at der vil blive fremsat et Forslag om, at dette Lovudkast ogsaa sendes til et Udvalg, og jeg ser da dert — maaste det maa være mig tilladt at sige det allerede nu, for at jeg ikke senere skal behøve at tage Ordet — at man sender dette Lovudkast i Udvalg, en aldeles klar Erkendelse af, at det er Meningen, at dette Lovforslag ikke skal fremmes til Overvejelse til det andet Ting.

Rump: Naar den første ærede Taler udtalte, at han havde tænkt, at man var begyndt med at tage Ordet fra den Side, hvortil jeg hører, saa antager jeg, at han ogsaa nærmest har haft mig personlig for Øje, fordi jeg i tidligere Aar har været den, der har indledet Diskussionen om det foreliggende Lovforslag. Naar jeg imidlertid ikke gjorde det i Aar, saa var det simpelt hen af den Grund, at jeg ikke vidste, at der overhovedet skulde kunne siges noget nyt om det. Jeg antager, at vel omtrent alle ere enige med mig i, at der baade fra den ene og den anden Side er sagt alt, hvad der er at sige, og det har man faaet yderligere bestyrket i Dag, thi naar man ser paa det, der er blevet udtalt fra de to ærede Taleres Side, maa det vist siges, at der ikke fra dem er fremkommet en eneste Tanke, som ikke allerede har ligget for ved tidligere Behandlinger, saa omstændelige og grundige have disse Behandlinger været. Jeg skal derfor ikke dvæle udførlig ved det, der er fremkommet, allermindst ved den første ærede Talers Tvivl om, hvorvidt Grundlovens § 25 var fket Fyldest ved Udstedelsen af den foreliggende foreløbige Lov, thi det er jo et Spørgsmaal, som har været debatteret atter og atter.

Det ærede Medlem, som først havde Ordet, udtalte, at han maatte protestere mod den Behandling, som var bleven Lovforslaget til Del i tidligere Samlinger, og dertil knyttede han Spørgsmaalet om, hvad Grunden er til denne Behandling, ligesom han ogsaa paa et tidligere Standpunkt spurgte, om det var Meningen, at de provisoriske Spørgsmaal fremdeles skulde hvile. Hertil knytter sig ogsaa en Udtalelse af den sidste ærede Taler, der i Grunden kun er en for-